

راست دولت را سے ولد شتاب را۔ سے قده کا لیتھ سکویہ سینیا و مسری ال مستدیانہ
شہر پیرا سے راستے نرینگہ بہارہ اور شہر پیرا سے قلم الدخان

نام سلیم بکد احم قدمت نامور بوند از وطنی وارد کن کر دیدند چند ہی وقت بعد
اور پیرا پاد و بود و با کوشش و زبده پس از آن اقامت فرمایند در آبادی شہر
را در نزد ساربان در شہر کہ سے برای تندرہ و در آن وقت قلم الدخان

راجا رام بن پاد سے دولت را سے بعد ازاں سے لاقم احم بخا صفت اس وقت سے پیرا
خانسانا مال کہ کار تفتیح سے و کوشش کار تجارت سے کار آہنی سے پیشہ و بعد از اقامت
ہمار نظام الملک سے

نور استیازہ پیداشتند و در سہ ہزار و یک سو
نود و ہشت ہجرتی در محاکمہ حسینی علم عرفان چند رکا پور یکہ قطعہ عینی پشتہ بر
اقامت خود مزید نمودہ مقیم شدند چنانچہ قسب مالہ موجود و اقامت حاصل در

پہلی بسبب مرد و اقامت نونی نامہ را سے سوا معلوم نشا و ہ ل را را ادا
پانچویں مرد سے دالہ و کرہ ہر را نام بودند و سال یک ہزار و ۲۰۰ سے

و پانچ ہزار ہجرتی نرینگہ و دولت تجارت را بعد اسی اہل سہ ہزار و ۲۰۰
سے دالہ پیرا را سے چنانکہ لعل عشقی بود کہ در انشا پر دار سے نظیر خود را پیداشتند

چنانکہ رقعات عشقی مفر ہم درین شہر بعضی جا بعد سنہ سے شونہ و ہم چند رقعات
از آن در یادگار باقی کہ کلیات را تم طبع شدہ است تیمنا شریک سے

کہ بعد سکست ہاشی شدن راستے را جارا احم توفی نرینگہ پیرا شاد و الہ را تم کہ
در سال یک ہزار و ۲۰۰ سے پانچ ہجرتی نرینگہ توالہ یا سنہ سے بودند

فوک ریز قلم حقایق رقص ساخته از سال داشته ام در حقیقت این ترغیب
ترکیب موجب ترقی استعداد نوجوانان روزگار و باعث از و پادشوق نوجوانان
پربلا و وامصار خواهد شد و هر فردی و هر مردی چون ما و نور روز
فروغ کسب اتفاق حاصل ساختند بدر کمال سیاسی تهنیب و اخلاق خواهد گشت

عندل حالیه

فیض بطرز نورسان تازه بتازه نوبت	هست چو رنگس این جهان تازه بتازه نوبت
شاخ مراد هندوان تازه بتازه نوبت	با و وفاق شد و زمان چون نه کند نوبت
چون نشویم فسانه خوان تازه بتازه نوبت	یا هر چه هست قدر وان مثل هزار داستان
بانگ و نواز بنید بان تازه بتازه نوبت	هزده که امر سخنوران آمده وقت استبان
رسم دره است در میان تازه بتازه نوبت	هست اگر چه لکن دور بگر ز لطف استبان
گشته چو قرب من ز جان تازه بتازه نوبت	ریخ مبانیت نماید دره مفارقت نماید
بر همه پیش کن از آن تازه بتازه نوبت	به چشم کنی نما همی نفع زریط با همی
تا بشوند هم زبان تازه بتازه نوبت	یا تا بر موز عهد می تا بر شود مکن سکه
دید دهمی باین و آن تازه بتازه نوبت	هر چه زلف نسیم و نثر با جمع کنی سندر ترا
زان نظر نسیم خبر رسان تازه بتازه نوبت	سازد نسیم در اسپ من عشق لایعوا سبب

بالی و ساقی هر چه هست با و نه کنه خوش بیا

ریز به کاسه از نجان تازه بتازه نوبت

و هزار بار و پیس درین مثل و حکام حتم آن بر آن صرف ساخته و در سال ۱۰۰۰
 شاه منیران و بدندان که پرمان پوتی مذکور و او را نصیب نمودند و در باره تصرف
 هشت هزار روپیه پوتی مذکور را زیور طبع پوشانیده در تمامی اقصای بلاد
 پانصد تا جلد بطور پدیدار سال نموده و نسخه ناموری عسکری انداختند و بر
 یا برای سری گسیباجی در دایم سری کاسی بیست و نه ساله و در آن وقت
 حاصل ساخته در شایع کردن پوتی مذکور در آن دایم همت گماشته اکثر
 شاه منیران منعقد ساختند چون بر همان آنجا هم پرمان پوتی مذکور و او را
 زبان پنجسین برکشوند به کمال شادمانی و عظیم نیکب نامی و کامیابی برافزینند
 چنانچه یک جلد پوتی زهری بر کاس مع سه جلد پوتی دیگران هم از تصنیف
 ماجد بودند بدین ناظرین نموده اسم نانی و والد ماجد با کسی کاری بکنند
 ایشان را در مالک و بیاد را در سری مار بگر... بوده چنانچه پیشکاران
 احسام گزاه تا حال با اقامت تعلق دارد که رای کاری حاصل اولد بود و در
 اتم سنائی بنیاد گرداری پرشاد المتخلص باقی که در سال یکزار و دو صد و چهل و
 چهار هجری با یخ غره رجب المرجب در عالم ایجا و قدم نهاد است بعد یکساعت با شش
 راس زهری پرشاد و والد ماجد از خدا مستیاری سرفرازی یافت و بجای است
 بیجا یات نواب مختار الملک سر سالار جنگ مدار الملکام سرکار عالی که همواره بقدر دانی
 تعلق بناز مستند از ویوانی مربوط نمودن میخواستند سواست خدمات از وی سلطانی

وراسے خدمات درشتا یک ہزار و دوصد و سی و شش ہجری نبوی بعمر پانزودہ سالگی
 از پیشگاہ نواب سکنہ بہار ہما از مشرفی باد چرخانہ و مشعلی نہ سرکار اہم
 نواستیاز یافتہ و در عہد نواب ناصرالدولہ ہجا از سر شدہ و قلم
 کل فوج صرفت خاص از معزولی راجہ بال مکندہ در سال یک ہزار و دوصد و شصت
 سہ ہجری نبوی سرفراز شدہ بسیار کفایت سرکار و درستی فوج ساختند و
 بعد گزانت خدمت مذکور در سال یک ہزار و دوصد و شصت پنج ہجری نبوی
 از جملہ تصدقات جاگیرات نظام یار جنگ بہادر فتح الملک کہ در منصبی سرکار بود
 مع کل سردشتہ واری جمعیت جامدادان فخر سرفرازی یافتہ بوظای جو اہم متاثر گرد
 پناہی محمد علی عاشق تاریخ این سرفرازی در قفقاز (جو اہم و خدمت) بر آورده
 بودند و در سال یک ہزار و دوصد و شصت و پنج ہجری نبوی در جس سالگہ نور
 انضیل الدولہ بیاد خطاب رست و منصب پانصدہ سرفراز شدہ
 غرض کہ ہوارہ در اطاعت سکنہ بہار و ناصرالدولہ بہادر و فضل الدولہ بہادر
 سرفرو و کامیاب بودہ در سال یک ہزار و دوصد و نود و ہفت ہجری نبوی مہم
 رہ و عالم بعت گردید پیش از پانزدہ سال دعوات خود از کار و بار سرکار
 و تعلقات و نبوی گزارہ کشی نمودہ و مشغول بطرف و حدانیت بودہ باز شد
 و مسیح تعلقات بر سر این کتہ اہلی نہادہ در قفقاز پوختی نہ سہری پر کاس
 کہ در بیان ہما کا تر جہز جو گریہ سست ہا کمال آتند فارغ البال مال و مستی بود

از آن انونیت از شهر و نام خود کردن به استند را هم در حق سرانجامی پیدا
 و سنی اچکه در بجا کا هم بر فضا و زمین و دیگر همه اعتبار به هم گذارند و استند را گنجا
 نوشته عاقبت به زمین با صندج اند بر سطح آن بهم یکبار و بعد بنجا مستقیم
 و از مال عمارت که استند را ک گردیده واضح با و که بر دو کرو می از سر در آبا
 بر کو چستارانی گنجه در یول قدیم سر می آو که در حماراج که میان حماراج و
 دن بر فضا ویران بود امروز به اچما می رسد چگونگی آن و از آنجا مو منع کشند تا
 مع حصار کرده و چهار دروازه سیع ایشان بلند و با غناسه پر اشجار و عمارت
 و مکانها که دل پسند و در هر ساله مع دیگر و یوسمان و شیواله بصهارف
 یک کاب و چند هزار که حساب آن منسب داریم آبادان است جمله آن در حصار
 آن در دیگر جا که از شهر هزار و چهل ساله با این شهر با این شهر
 و شیر و روز مره خوراکی او در آن و در آن خود شده که این خیر است
 همیشه جاری باشد و دیگر در شهر از اورد بر کن راه سر می گنجا می
 سر می به پاسی یک گنات پنجم و سنگ بست به سوم به کوشه گنات
 و احداث نموده ام و نیز در منطقه خود که تو به عرض سر می گن نام دارد یک
 الایب غلبیم مستقیم بصرف پانزده هزار و پیمه تیار نموده باقی ساگر نام
 باشد ام سواست این هیچ ازین فانی البیا و باقیه قابل یادگار باقی نیست
 بس الله بالکمال فاست درین سال بر طائل از تو قی حاد و

صدر سررشته داری فوج باقاعده که این کار جانفشانی با از راقم پشمیل آمد و بود
سرفراز قریب وند و پایید غزوت و اعتبار را و با با برتر و قدر وند مؤمن که بترقی
وز استزادن بهادر و موصوفت به تفصیلات و جوهر شناسی تا دو سال برآ
تفہیم حسابات و معاملات راجه مرلی متوہر بہادر برادر راجہ شیخ و راج بہا
و ہرم و نت بہادر سر و فستمال را و راقم را بتقریب خاص حضرت سلطانی
میر شرف اختصاص داوند بفضل الہی

حال بہ خدمات موروثی و نسبت بر مشرفی شادوسی خانہ کہ تقریب ہای تہنیت
از ان متعلق است و با بالارام و لہ اندر من ناما سے راقم تعلق سے و آ
ماہور و مشکور بود و ہام چہنما پنچہ بعد شکار الملک ہر سالار جنگ مرحوم و
دیوانی صاحبزادہ ارشد کلان مرحوم بیٹی لاین حسینان بہادر عمار و اہل
بروز شین جلوس اقدار حضرت سلطانہ در سال یک ہزار و نہ صد و بیست و یک
بھری نبوی از فرط قدر وانی جانانی بہ خطاب راجاتی و بہادری و منصب
یک ہزار و پانصدی و بعد چہندی بسرفرازی نوبت و روشن چوکی
و عمار می عسرا تیز میدارم و در خدمات مجوزہ جانفشانی نمودہ بعزت
حرمست میگزارم اللہ تعالیٰ شانہ العزیز سایہ بلبند پایہ بادشاہ چہستان
پادشاه را و نیز گاہ بر سر پانہ گان خیر خواہ سلامت و کرامت و ارادہ
یکسب چہر کلیات خود را کہ موسوم بہ یادگار باقی است بطور ہدیہ گزارانیدہ

فرزند که سیکه بفرستید پیش پنج سالگی و ذوقی پس پنج سالگی قضا نمودند
 بر نهاسسته خاطر شده بر صفاست حق را منی بوده اکثر بر دیول کیشو گرمی مفهم
 میاند و وجودی بود خود را مرده میداند سر می پرشاد و پر میسری پرشاد و فرزند
 بر اور حسیتهتی خوب چند که اعد تقاضای سلامت و اراد و چشم بد مر ساد و رکار
 مصروف منی باشد و حال عیال داری در شسته واری این است که در تمام
 بر اداری که بالقول درین بلده زاده از پنجاه خانه نخواهند بود خانه نیست که با
 من گنه کارانوسه قرابت قریبه نمیدار و تفصیل آن نوشتن خالی از طوالت
 نیست و حال کارخانه داری این است که اول پایه برار عمار الملک

مردم کارخانه در سه صحنه اینجا و کرم در آن نیست هزار بند و در
 قلع پولیسینل چایر کتا سیم و کار جندوق سانه می را با پاینده سانه سیم که در کتیر
 قدر و آن بندوق و غیره اشیا می این کارخانه را پسند میکردند
 و کارخانه یعنی کیب سازی و بار و وسازی و کار چرمی و کارخانه کاغذ
 که در آن استخوان سرکاری تیار می شود بسیاری اینجا و کرم و نفع و نقصان
 عظیم بر و چشم حالا از برداشته خاطر می دکان هوس و نیوی را بر چسبیده ام

بر دیول کیشو پیشه گوشه عاقبت گزیده سواسه تقریبات سلطانی
 که بقای زنده گان از اطاعت گزاری ناچار نیست هیچ از روی و نیوی باقی نیست
 الله پس باقی هوش

مطلبه نهی خوار
 کاتب
 آفرین

آنکارا پیمان کینا می زمان شاه عادل بیاتم قار سو دیوان اوست که

تا سر بلایه شمعون و ...

سرود

سرور از مهر فیه بر چه شاد او پاک گل	لاله را از حسن زنگین اول در گنجا
خلقه افند پیشاپور و شور می عراق	بابل نوش لبرچ او گرزند اوتد با
بابل شیراز گره دله و ملی بهر سرکمان	گر گل نطش بر آید از صحنه آینه رسا
شیراز گره دران بهر فکر نه پیران از دهر	گر کیت خامدش آید بهر شمشیر کمان
صد بهر از فکر معنی پرورش در افتخار	صد سخن از وانش والای او در صوفیانا
نار که گز از انوار بهرانی "انام"	از انوار "صدقه" نور "کوشن" انوار
نظم بهر آستان فکر "او" نماند	بهر آستان بهر اندیشه انوار و نور
حکیمه این از اشارتش خط باطل چشم	گفته از زلفه عروس معنیش سرور
آسمان در و بهر از بار و قارش پایا	یزدانک از نسبت گلکش عطار و نر

احمد شاه مجید که در این زمان سعید دیوشش مطبوع گردید و این ترانه فاوومی
 کوشش جاد و کلانان روزگار رسید آهی تا جهان باقی است کلام باقی
 سمانه فاو ارام است سخن با و در منند و نوران او نوران بلکه در تمام

راق محض اشفاق و الاطرت عالمی هست آو هم شناس ثانی بنیاس
 نبی راجه گردی پشاید بهادر باقی سراپا رافت سراسر و داد که الحق مرد
 و و تقریر است و در کمالات انسانی و فنون نکتہ دانی بی نظیر تخلص
 قی و کلامش همچو سخن عراقی و ملا فخری و میرزا اساتی و خان قباچی وین
 لاتی و لر با تر از چهره خوبان بنارس و صاف و شیرین تر از قند فغان
 شائیه تکلف اگر باقی بلخی و سپیدی و ماوندی و ماور النهری و
 ماوندی کلامش همه پدید مستان با و نه نایب سخوری میگردیدند آرا
 اخلاص و انس و الفت و ثاقب و تمنا و نیاز و امانت و
 دم و ندیم و رفیق و خلعت و رفیق و مونس و تقه و مست
 جوهر و راستم و اندر من و بهجت و مرشد و صاحب و مودت
 حشمت و خیال و خوشدل و سروری و سرشار و مضطر
 مضطرب و بدر و بهار و موجد و موجی و زخمی و زار
 و شوق و مشتاق و گلشن و غمار اگر هم عصرش میبودند
 شادی سر بنگار میبودند و فخر می نمودند و یک زبان میفرمودند
 در آن زمان که ایشان را در آن زمان که ایشان را

Handwritten notes in the top-left quadrant, including the number '1111' and some illegible script.

Handwritten notes in the top-right quadrant, including the number '1111' and some illegible script.

الاصحاح الاول

Handwritten notes in the middle-left quadrant, including the number '1111' and some illegible script.

Handwritten notes in the middle-right quadrant, including the number '1111' and some illegible script.

Handwritten title or section header across the middle of the page.

Handwritten notes in the bottom-left quadrant, including the number '1711' and some illegible script.

Handwritten notes in the bottom-right quadrant, including the number '1811' and some illegible script.

Large handwritten text at the bottom of the page, possibly a title or a significant note, including the number '1811'.

مان بچو کلام حافظ و سعدی قبول و مشهور شود

تایخ تالیفات کلام جناب غنی قدا علی صاحب نظام
ریاست بهوپال متخلص فارغ

بار مخلوق بر آردون و زرخشیدن تو
نیوه حسن خلق حسن نیر تو اضع کرد
وقت تقیر گل از برگه زبان میرزد
ا خدا پا در تخت شاه عمر حساب و بد
زنت از حاشیه بود ان بساط ایوان
بشود روزی پیش قضا و شادی
نذرین گاشن گیتی ز شمیم حیات
نقش امید نشیند چون نشیند جا
سن درین دور زمانه بد عامی خواهم
و ایم از فضل خدا بال روانی با
نور چشم و عنبر و زهر و عیش از خاطر
تندیسی است مگر خامه نکست پروانه

روز میثاق نوشتند بنام با پی
بر تر از او چو نسیم لاله مقام با
بیکه لبیل دل لطف کلام با
پاوه حشر است جاوید بجا هم با
شود و دولت انبال نلاق با
چلو پروانه شود بسج ز شام با
جاووان باد ترو تاز و شام با
گل نشاند زمین فیض خرام با
گردش سپنج جهانگیر به کام با
حاجت و خواهش ارمان هر امر با
وقت پیکار بره تیر حسام با
بیرای عنبرل و نشر و پیام با